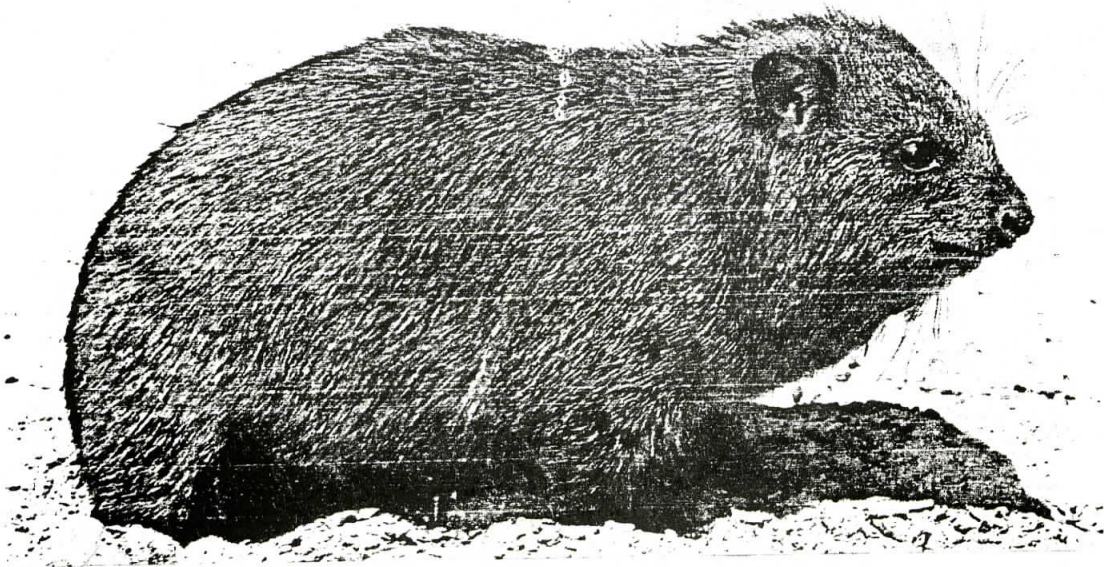

אחינו של הפיל כובש את הקיבוץ.
 = = = = =

(ראה כתבה בגליון זה)

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

13.8. טוטסי עמר
מרטי שטרובל
אילנה וולר (כהן)
גילה דוארי

14.8. אמיר נמנוב

15.8. צביה קוניגס
דור מעין
אלה בלוט
אתי ארני

16.8. רקפת הדר
יסמין וולס (קולט)

17.8. נמרוד אנגלסברג
נועם זיגדון (נכד משפ' ניצן)

18.8. שרה מרקוסון
דריה בילגורי
חן קורנבליט
ידידיה דוארי (נכד)

19.8. אסף סולומון
שרון גולדברג
אורלי טלברג

י מ י - נ י ש ו א י ו

14.8. חנה ואסף מסר
15.8. נעמי וארם קולמן
יעל ואלקס וינקלר
17.8. צביה ויוסי כץ
אביבה ובני גולדברג
18.8. ג'ויס ורוי אב
ג'נין ופלוא מרקוסון
19.8. דינה ומרדכי ברנר

מה נשמע?

* עבר עלינו שבוע שקט, שבתחילתו נפתרה "תעלומת המזכיר" - סוף סוף, לאחר מאמצים רבים, נמצא מזכיר לכפר הנשיא. כולנו מאחלים לוועדת (וונדרמן) סרטים (הלוא הוא דודו) הרבה הצלחה בתפקיד החדש.

* בחולה נסתיימה עונת הגלילה (מה זה?) וקצירת התירס. בהזדמנות זו נתבקשנו לפרסם מודעת "דרושה" מטעם החולה: "דרושה טבחית בעלת יכולת גסטרונומית וקסם אישי, שתוכל להתמודד עם גבריותם וקשיחותם המהממת של העובדים בענף. המעוניינות יעברו בחינות קבלה אצל מרכז הענף."

* ברוכים הבאים - לראובן (החבר של רקפת), שבא אלינו לתקופה (עדיין לא מוגדרת). ראובן יצטרף לצוות חדר-האוכל. מאחלים לו קליטה מהירה. נברך גם את אמא של ג'נין, שבאה לביקור אצלנו.

* לאה סיימה לעבוד בבריכה השבוע (לקיץ זה) וצביה נכנסה להמשיך את עבודתה המסורה של לאה.

* המזגנים בתלון הצעיר לא עובדים וכולם מטפסים על הקירות. מה יהיה? לעומת זאת בחדר-האוכל קריר ונעים (כשזוכרים להפעיל אותם).

* עוד שלושה שבועות ולכמה מאיתנו נגמר החופש הגדול והלימודים מתחילים.

* השבוע הבא יהיה שבוע לפני תחילת המשלוחים בלול.

* בפלחה משקים את האפונה.

* בשבוע הבא יתקיים, למשך שלושה ימים, פסטיבל לשמירת נקיון הירדן וסביבתו.

* ידיעה מעניינת - צוות הצאן עסוק כרגע בפעילות גניקולוגית. חמשת החבר'ה עסוקים בבדיקת הריונות לכבשים. (איפה הם קיבלו הכשרה?)

בזאת נסיים.

שבת שלום לכולם

אילת-רינה-(ארי)

נ.ב. במסגרת פעילות הצעירים האזורית מתקיימת הערב מסיבת סמבה בקיבוץ עמיר. מקווים שתהיה היענות גדולה. (רשמים מהמסיבה בשבוע הבא).

אחרי שסוף סוף בודדתי את מרכז הבניין במשרדו, הוא אמר לי "אין לי מה להגיד". "למה בחדר האוכל לפעמים יש מיזוג בצוהריים ולפעמים אין?" הקשיתי.

"אה, הוא אמר, "אנחנו עדיין בתקופת הרצה לעוד שבועיים לפחות, ונציג החברה בא כמעט כל יום לבדוק את המתקן. בינתיים ההפעלה ידנית. עד עכשיו הכל כשורה - אבל אין מנוס מתקופת ההרצה המקובלת. יעברו השבועיים בלי תקלות.... ו אז זה יפעל באופן אוטומטי - יידלק וייכבה לפי התיכנון מראש שלנו. התוכנה כבר ישנה, ויש רק להפעילה."

- והאולם?
"אה כן, האולם. האוויר של המתקן מגיע לשם בלי בעיות, אבל נתקלנו בבעיות טכניות קשורות בתעלות האוויר ב ולם. מקווים לפתור תוך שבוע ימים." אז אתם רואים - היה מה להגיד.

א נ ג ה

עקרונות האסיפה "תוכנית ההגדרה"

בכוונתנו לדון השבוע בתוכנית המשק, שעוצבה לטווח של 4 שנים, כדי לבחון אפשרות ריאלית להחזיר את כלכלת כפר הנשיא לדרך הרווחיות והצמיחה.

ההנחיות שנקבעו לקווי התוכנית התבססו על הניסיון והעובדות הקיימות בשטח וננקטו בזהירות מירבית, הנדרשת כדי להבטיח במידת האפשר שהתוכנית תוכל להתבצע הלכה למעשה. העברנו את הצעת התוכנית תחת שבט הביקורת של אנשי התק"ם והיא התקבלה על דעתם. תמצית מצומצמת מאוד של התוכנית (כדי שלא תיבהלו מ"ים" של מספרים) תחולק לתאי הדואר בימים אלה לעיונכם, וניתן לקבל דפים עם פרטים הרבה יותר מפורטים ומלאים אצל מיכאל כהן, שהוא גם עיבד וסידר את התוכנית על חלקיה השונים.

על האסיפה לאשר את קווי התוכנית, כדי שנוכל להעבירה בהקדם לידי מחלקת הכלכלה של התק"ם ולמינהלת הסדר הקיבוצים.

שמואל חצור

- נצא בשעה 24.00 מהרחבה באוטובוס של המועצה האזורית ובכלי-רכב של המשק, אם יהיה צורך בכך.
- נחזור לכפר הנשיא בסביבות השעה 3.30 לפנות בוקר.
- כיבוד: קיבוץ מחניים יספק חטיפים, גבינות וקרואסונים.
- כפר הנשיא יספק עוגות - מעשה ידי צוות המטבח שלנו!
- תהיה חבית בירה ומשקאות קלים. החברים יחוייבו בתשלום בירה בלבד. אין צורך להביא כסף, תהיה הרשמה במקום.

אז בואו במצב-רוח מרומם!

בילי נעים -
ועדת התרבות

חברים
היוצאים
ע"ש
בכ"ר
שלום!

לא עשיות באמת! בלדד!

(תשובה לא פוליטית למאמרו של דודו)

אני מאוד מוקיר את מעשיו החינוכיים של דודו ולכן הנני רוצה לרשום בפניו כמה הסתייגויות והערות אישיות כתשובה לשתיים מטענותיו. אני יכול להגביל את דבריי לשתי נקודות בלבד, הואיל וג'ק - יצחק גולן - כתב כבר תשובה מנומקת היטב ואינני רוצה לחזור על דבריו.

נקודה אחת היא בעניין ראייתו של דודו את טבע האדם. האמירה אומרת: "כל בני-האדם דומים לכל בני-האדם במשהו. כל בני-האדם דומים רק לחלק מבני-האדם באיזו סגולה, ואולי כל בני-האדם שונים מכל בני-האדם בדבר-מה." לעומת זאת טוען דודו, שאצל כל בני האדם פנימה קיים איזה "איש אחד קטן" (הוא מכנה אותו איש בשם אחר). גם הדת מבחינה בקיום היצר הרע אצל כל יצור אנושי. "איזהו גיבור? הכובש את יצרו". דודו חושש שבמקרה שבני הנעורים ייתקלו בביקור בפולין בחוויות מסוימות - אזי זה ישחרר אצלם את היצר הרע והתנהגותם תושפע שלילית מ"פסטיבל הסירים באתרי השואה".

פה קיימת סכנה לטהר גם את המכונה המלחמתית הגרמנית מאשמה מסוימת. הרי הם "רק" מימשו וביטאו מה שקיים אצל כל בני-האדם, ואם כך לא מדובר פה על אידיאולוגיה גזענית מיוחדת במינה, המצדיקה מראש השמדת עמים נחותים. דודו רומז על קיום של טבע האדם, ההופך אותו לשכוי ביצריו ובתסכוליו. למרות מקורותי האישיים, המושפעים מאוד מפסיכו-דינמיקה, ממרכסיזם, אני מאמין באמונה שלמה (ויחד עם רוג'רס ואחרים) שהאדם הוא יצור חופשי. הוא רטאי, מחוייב ומסוגל להחליט החלטות חופשיות ולהכריע הכרעות שהן אינן תוצאות-לוואי בלבד של הבלתי-מודע ושל השפעות סביבתיות אישיות.

הנקודה השניה שאני רוצה להדגיש היא פדגוגית-דידקטית. דודו אינו ממליץ לאסור הופעתם של ספרים על נושאי השואה ואני מכין שגם אינו מתנגד שנלמד על אודות השואה בבתי-הספר ובמכללות. אבל הוא כן מסתייג מביקורי הנוער באתרי השואה האמיתיים. אני זוכר שבערך לפני שנתיים השתתפו בני נעורים במחזה מקורי טוב וממש מרגש על השואה וגיבוריה. צעירים אחרים נכחו באותה הצגה באולם ואף ראו אותה שנית (לפחות), כשהוצגה, ובהצלחה, בעכו. דהיינו אנו סומכים על בני הנוער שהם יוכלו לקלוט חוויות השואה (וחוויות קשות אחרות), כשהן מעובדות היטב ועברו ניפוי מראש. ז.א. חוויה מעמיקה מיד שניה עדיפה על היכרות עם המקורי.

התפתחותם המחשבתית והנורמטיבית של ילדים שונה מהתפתחותם הפיזית. יכולת העמידה וההליכה וצמיחת השיניים הן תופעות טבעיות. הפילוסוף קנט האמין, שבני-אדם נולדים, כשקיימים אצלם כבר ערכים ונורמות מסוימות. אולם הנחה זו אינה ניתנת להוכחה כלל ועיקר. בני הנעורים זקוקים לחוויות ולנסיונות בחיים, כדי לעצב את זהותם וכדי להגיע להתבגרות מחשבתית-ערכית. אפלטון סיפר באחד ממשליו היותר מפורסמים, שאנשים רגילים דומים ליושבי מערות המסוגלים להבחין רק בחלק מאור השמש, רק בקרני שמש בודדות, רק בתהודה ולא באור בשלמותו. את האור המלא יראו רק יחידים סגולה - הפילוסופים ושומרי הפוליס. אולי יש קצת אמת במשל. ואולם אין להסתפק בזה. אסור ואסור לתת לבני הנוער להמשיך "לשחות באמבטיה". אנו חייבים לעודד אותם לשחות במי הנהר הרעננים. אולי לפעמים ישחו עם הזרם, לפעמים גם נגד הזרם. אולי לא תמיד יגיעו למסקנותינו, אך תהיה זאת מסקנה אישית בוגרת. יתכן מאוד שהיינו יכולים למנוע כמה מן העיוותים שאירעו בגדה אצל חיילים צעירים, אם הם היו מגיעים לשירות המיוחלות, כשהם עוד יותר בוגרים ונבונים. ואולם הם לא יגיעו מוקדם לבגרות ולשלמות המיוחלות, אם נוסיף למנוע מהם מעורבות והתמודדות עם המתרחש בעולמנו, הקרוב והרחוק.

אדם בן-חנוך

5.8.89

מכתב מהמילואים

הסתיו, הסתיו המר יצא אל היבשת
שמים ינופף כסודרים של אש
וברשע ובשבועות ובלחישה נואשת
אל אלם דלתותיך יגשש.
נ. אלתרמן

יעל שפרונג תמיד אומרת לי שהמאמרים שלי יותר מדי ציניים. אז הנה מאמר בלי שום ציניות. לא בטוח שי. ש. תעדיף אותו.

אם יש לי ייאוש - מהצאן, מהקיבוץ, ממדינת ישראל, מהחיים במזרח התיכון, מהחיים בכלל - אז אחרי חודש מילואים אני חוזר הביתה מאושש ומלא תקווה ואמונה בתקומת המדינה, הקיבוץ וכו'. הטפיחה העצמית על השכם, כאשר חבורת חיילים מבצעת מה שאני רוצה ומקשיבה למה שאני אומר (בהתחלה בגלל הדרגות שעל הכתפיים, אבל בסופו של דבר מפני שאני - אני), מפני שבשיחה עם המילואיםניקים שלי אני מצליח להעביר, שמה אני חושב על הצבא ומילוי התפקיד - נכון, ומה שאני חושב על ישראל ועל החיים בכלל - אם לא נכון, לפחות שווה הקשבה. ובגלל אותה בחדירות, שמתהווה כשחבורת גברים מת-ארגנת לחודש מילואים, עם הסיפורים מהבית, שיחות אל תוך הלילה, בדיחות גסות, הפל-צות, שיפודים על האש, מבטים חרמניים על כל בחורה שעוברת, והרגשה של מילוי תפקיד במסגרת שקושרת אחד אל השני, אם לא באהבה אז לפחות בידידות ובהערכה הדדית.

כל זה ישנו במילואים שאני עושה עכשיו, אבל נוסף גם גורם חדש - אפל, קודר, מאיים, מפחיד ומבודד.

בשיחות שהיו בעבר היתה התפלגות הדעות ימין מול שמאל, קיצונים מול מתונים בערך צי-חצי. בסופו של דבר שלטה השפיות.

כיום המצב הוא - אני מול היתר.

לא שאני במיוחד איש השמאל הקיצוני או שאני אוהב ערבים - לא זה ולא זה, אבל בשיחות פה עם האנשים אני המליצג את השמאל הבוהמי, האשכנזי, המופלה לטובה, קיבוצניק אוכל לחם חסד, חבר של יוסי שריד, שולמית אלוני, שימון פרץ. מגן התק-שורת ימח שמה, ושאר ירקות מסוג זה.

תוך ארבעה ימים של מילואים אמרתי לעצמי - שלופה, מהמילואים האלה אתה לא הולך ליהנות - וזה מה שזה.

השינאה, השיטנה, הכעס המטורף, הרגשת הקיפוח, הארס המחלחל, ליכוד מול מערך, מזרחיים מול אשכנזים, דתיים מול חילוניים, עירוניים מול קיבוצניקים - אתם ואתם עשיתם פכה וככה וככה וככה עד אין סוף - "מפא"י המציאה את הפרו-טקציה, פנחס ספיר דפק את הדוד שלי, רק עם צעקות אפשר להשיג משהו במדינה הזאת. דפקתם אותנו - עכשיו אנחנו דופקים אותכם, תגורו במעברות כמו שגרנו אנחנו, צריך להעלות את הערבים על משאיות, צריך לסגור קיבוצים, כן-כן, חלבתם את המדינה הזאת כל השנים, גם עכשיו אתם מקבלים שבעה מליארד דולר מפרץ רבין-זונה, כוס של האמא שלו. אני לא בעד כהנא, אבל אני מסכים עם כל הדעות שלו, צריך לתת כבוד למסורת ולהלכה, צריך לשרוף את יוסי שריד, שולה השרמוטה" - ועוד ועוד ועוד.

מישהו סיפר לי שבמקומון בהרצליה הופיעה מודעת פרסומת למלון מסויים שאמרה: "בוא אלינו לשבוע נופש - תרגיש איך חיים בקיבוצים"...

יכול להיות שזה האינתיפאדה, יכול להיות שזה המצב הכלכלי, יכול להיות שזה התס-כול המצטבר אצל ישראלים מהבידוד המתמשך בעולם, אנחנו נגד כולם. לא יודע, וגם לא חשוב לי להסביר למה זה כך; אבל האמת היא שאותו סתיו, שאלתרמן כותב עליו, הגיע והוא מר ומרושע ונואש והוא מבטיח שהחורף של מדינת ישראל, מפלגת העבודה ושל התנועה הקיבוצית נמצא בפתח.

(המשך בע' 2)

העובדות הן שאנחנו היום מיעוט עני שפוי הולך וקטן מול רוב ימני, משתולל, מטורף מהרגשת כוחו ושונא אותנו יותר ממה שהוא שונא ערבים. עם הערבים הימין יודע מה לעשות - להרוג כמה אלפים ואז יהיה שקט. אבל איתנו, מה עושים איתנו?

אל תחשבו שאני פה רק עם בוזגלויות ועם אזולאיים וכו'. יש פה יותר אשכנזים ממזר-חיים, יותר חילוניים מדתיים, יש פה יועץ כלכלי (לתק"ס), מדריך טיולים (מתמחה בצ-פרות), יש פה טכנאי שיניים, שני בעלי עסק עצמאיים, דייג קיבוצניק ואחד שמנסה לגדל כבשים מכפר הנשיא. בקיצור, החתך של המדינה וכמו במדינה זה אני נגד כל היתר ולא יעזור לי כלום. מפלגת העבודה "על הקרשים" ולא נראה שקורה משהו במפלגה שנותן עידוד לגבי העתיד. מצבנו הבטחוני נראה רע כמו שתמיד הוא נראה, המצב הכלכלי כנ"ל, התנועה הקיבוצית מחפשת את עצמה כלכלית וחברתית וריאלית, לא הולך לקרות פה שום דבר טוב מבחינתנו.

הדת והימין מתחזקים ויודעים לאן הם הולכים ומה הם רוצים, ואנחנו - אי בודד, קטן, נעלם, נחלש וחסר כיוון ומתרפק על עבר זוהר שהיה ולא ישוב...

לפעמים אני שוכב בלילה וחושב על מה שאני אוהב ומה שקושר אותי למדינה הזאת ויודע שישנו הצבא ויש חברים שמפוזרים להם באיים בודדים שלהם, ותל-אביב גם בסדר, והבית של אידו וצ'יבי, ויש גם איזו ישראליות שמייחדת אותי מהחברים שלי בלונדון. אבל מעל הכול ישנו כפר הנשיא, ההורים, עבודה, נוף, בית, משפחה, ברידג', האנגלוסקסיות של המקום, הרוך של האנשים.

לא שאין פה בעיות, הררי הררים של בעיות. אבל מבחינתי העניין האמיתי הוא לא שאנחנו ממוקמים גרוע לעומת מרכזי אוכלוסיה באזור החוף, או שאין לנו איזון תקציבי או שום כיוון כלכלי ברור, או ששיטת החיים הקיבוצית קרובה לפשיטת רגל. העניין מבחינתי הוא שכפר הנשיא היתה יכולה להיות ממוקמת במידלסקס יו. קיי. והייתי מרגיש עם זה בסדר גמור.

שלופה

842 ~ חוויות

ביום שלישי האחרון, הראשון לחודש אוגוסט, איתרע מזלי לנסוע באוטובוס 842 מת"א צפונה, בשעות אחר-הצהריים, ביחד עם בני.

בחדרה עלו לאוטובוס כעשרים בני נעורים, על תרמיליהם ומטלטליהם השונים - אולי בדרכם הביתה מקייטנה, ואולי לא. על כל פנים, האוטובוס היה כמעט מלא בהיכנסם ולרובם לא היה מקום לשבת. מטבע הדברים הם חסמו שם כל מעבר, כאשר חלקם מתמקמים במו-שבים האחוריים ובאיזור הדלת האחורית. מרגע היכנסם לאוטובוס החלו חלק מהנערים לצעוק בקולי קולות, לשיר בקול רם ולהתנהג בצורה מביטה.

נערה אחת שלפה סיגרית ועמדה להציתה ורק לאחר שחבריה העירו לה ש"יש תיניק באוט-בוס", היא חזרה בה מכוונתה. מספר נערים-ילדים שעמדו במעבר דיברו בחוצפה ממש עם נוסעי האוטובוס והתמידו בכך לאורך רוב הנסיעה.

בקיצור, הנסיעה במשך כשעתיים היתה פשוט בלתי נסבלת והחבר'ה הנ"ל התנהגו כאילו הם הנוסעים היחידים באוטובוס.

כל אותה עת טרדה את מוחי מחשבה אחת: האם גם בני הנעורים שלנו מתנהגים כך ברשות הכלל? מקווה שלא.

דליה וגנר

מילים שרוצות לגעת

יש ביכולתן של כל האומנויות לעורר רגשות שונים - אהדה, שינאה, עצב, שימחה, רגשי לאומנות ואף רגשי אחרות האדם. והאומנים - מלחינים, סופרים, מחזאים, פסלים, ציירים, משוררים, במאים ושחקנים - מנצלים את כשרונם להעביר לאדם ברחוב מסר או תמונה, שיעשירו או יזהירו או ירוממו - ולו לרגע קט. אבל יש פעמים שהמילה הכתובה, הצבע או הלחן יחטיאו את המטרה וירגיזו ויקוממו בגלל גסות, אסוציאציה בלתי נסבלת או רמיסה ברוטלית של מה שמקובל כעצב פרטי או אפילו גאווה לאומית.

השימוש הזול, שעשה מנחם בגין במילה "שואה" ובמילה "קדוש" ("חילינו הקדושים" "דם ילדינו הקדושים" ועוד) גרם לחלק מהציבור, וכותב שורות אלו ביניהם, הרגשת בחילה ותיעוב. זה היה זול ופופוליסטי. ובעקבות מטבעות לשון אלה בא השימוש ב"חיות דו-רגליות" ועוד. נשאלת השאלה, האם השימוש במילים כגון "שואה", "פאשיסט" "פסי הרכבת של אושוויץ" פסול רק אם הימין משתמש בהן או שאותם חוקי המשחק חלים על השמאל? הרי בסופו של דבר הפופוליות הריטורית של מנחם בגין השפיע על אלה שבאו לכיכרות ולא על האינטליגנטים שבשומעיו. ויתכן שהריטוריקה של דודו בכתבתו "לא לשכוח" אבל בשביל מה? יש להניח שנועדה לקורא בעל התבונה - אם ב"דברי" אם ב"קיבוץ" - תסליד ותרחיק במקום לשכנע.

לדודו זכות לכתוב, לצייר, להמחזיז ולבזבז ללא הגבלה ואסור שכל זה ייחשב כרצונו להשיג פרסום (כפי שמסיק יצחק גולן). האומן - הן בעל הכישרון והן הפחות מחונן - חייב לתת דרור לדחף פנימי ולהתבטא בדרך שכרונותיו מבטיבים לו. אבל אם ברצונו של דודו שהציבור-הקהל ימצא עניין באומנותו, מוטב שיבחר במילים ובמטפורות קבילות יותר - אחרת רק המזוהים עם עמדותיו ימשיכו להתעניין.

אנחנו לא שולחים את "בני הנוער שלנו ללונה-גז במקום ללונה-גל" ואין "רטט קדוש" לא מול פסי הרכבת של אושוויץ ולא מול ערימות הנעליים של אלה שהושמדו, כי מהו רטט קדוש בכלל? יש בכי בלב, יש צעקה אילמת בנפש, אבל רטט קדוש? לא מקובלת עלי ההכללה ש"כל אחד מאיתנו חייב בראש ובראשונה קודם כל לדכא את הפאשיסט שבתוכו". רוב, אולי כל חברי קיבוץ זה לא צריכים לעסוק בדיכוי זה, כי אין בתוכם פאשיסט שמנסה לצאת. האם הכוונה של "שגיאה היסטורית מטופשת" שבטייה"מצאנו את עצמנו אחראים לגורלם ולגורלנו..." היא עצם הקמתה של מדינת ישראל? אם כן יש לדחות את ההגדרה בשאט-נפש.

ובאשר לשימוש המוטעה כמדע הבדיוני: "כי לנו יש שואה בד.נ.איי" יש לקבוע שזה לא רק לא נכון, אלא דומה לתורת הדם והגזע הארית של הנאצים. יש בעולם אנשים שהם קתולים טובים ואולי אפילו שונאי יהודים, שהתחילו את חייהם כפעוטים יהודים, אבל מצאו מפלט במינזרים. משום מה הד.נ.איי שלהם, שזוכר את השואה, לא פועל. הגר שמתקבל ליהדות כשווה בין שווים אינו מחליף את הד.נ.איי במעשה הטכילה במקווה.

רצוי להילחם נגד כל התופעות של אכזריות, דיכוי ומעשים חריגים, אבל ההזדקקות להקבלה (אפילו בעזרת ישעיהו לייבוביץ לפעמים) עם השואה ועם הפאשיזם אינה מקדמת את המלחמה למען הצדק.

למה לא באת להסבר על תוצאות השאלון של המרתון?

אפשר לענות על השאלה הזאת בדרך שמצאו מנסחי השאלות ולבקש מחברים, לסמן את התשובה היותר נכונה בעיניהם:

(המשך בע' 9)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

- א. מספיק שמילאתי שאלון - אני לא רוצה לדעת את התוצאות.
- ב. טכונולוגיה שהיתה שיחת הסבר כזאת.
- ג. לא משנה, הכול בולשיט.
- ד. לא הייתי בבית/לא הרגשתי טוב/שלחתי את אשתי.
- ה. לא מילאתי שאלון - אני אורח שלך כעת במלונון.

חשבנו שנוכל כבר להתייחס למסקנות מתוצאות השאלון, אבל מה לעשות אם רק 24 חברים הופיעו? יש עדיין דפים של ניתוחי התוצאות של ג'ו סינה ומי שרוצה יכול לקבל.

היו שמונה-עשר (18) חברים שלא רשמו לא שם ולא גיל על השאלון, אבל זה לא יעזור להם, כי כל הדפים נשלחו לגרפולוג ואם האיש - שבינתיים ברח לחו"ל - יחזיר לנו את מסקנותיו, נעלה על עקבות כל האלמונים האלה.

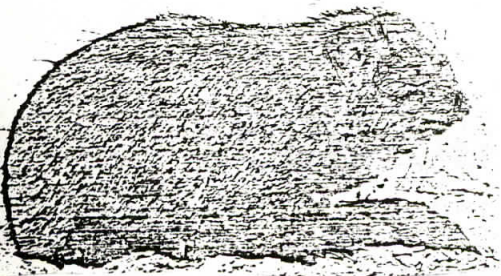
קוריוזים שהצטיירו ממילוי השאלונים:

- * אנשים רבים התקשו לדעת האם עליהם לעסוק ב"צילום מצב" או ב"אני מאמין".
 - * היו כאלו ששמו עיגול סביב שניים או אפילו שלושה מספרים - סימן שכל התשובות היו נכונות או שהניסוח לא היה ברור.
 - * העירו הערות, כגון: "איך אפשר למדוד מאמץ?" "יתכן שתמורה בעד תפקיד תגביר את הנכונות למלא תפקיד, אבל האם נרצה בממלאי תפקידים כאלה?"
 - * היו חברים שלקחו שאלונים הביתה והחזירו כעבור חודש! והיו כאלו שנמלכו בדעתם ולא החזירו.
 - * היו אנשים שאמרו "מילאתי יותר מדי שאלונים בחיי. הסטטיסטיקה היא מקצוע שכל אחד יכול לפרש אותה כרצונו. עזוב אותי עם הסקרים."
 - * היו אנשים שמילאו את השאלון תוך עשר דקות והיו כאלה שהתלבטו שעותיים.
- מסקנה ראשונה: המאמץ היה כדאי.

מאמרות השבוע אחרי בחירתו של המזכיר החדש

- להגיד שפוליטיקה לא משחקת בכפר הנשיא זה שטות. מה היה, אילו המועמד היה מזוהה עם כהנא - היו מקבלים את דעותיו בשלוות-נפש?
- מוטב שלא יגידו על המועמד לתפקיד שהוא המועמד הטוב ביותר שאפשר למצוא, אלא יחכו עד סוף הקדנציה ואז ישבחו אותו.
- אני מאחל למזכיר שעמיתיו בעלי התפקידים יתנו לו גיבוי ולא ישאירו אותו חשוף בצריח או בבית-כלא צבאי.
- אסיפה על רמה. כולם דיברו מבלי להעליב, חוץ מאלה שתמיד מפריעים בקריאות-ביניים.

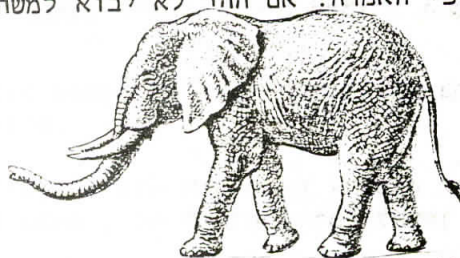
שבת שלום
א ר י ק

הטבע האכזרי הנשיא

(לפי האמרה: אם ההר לא יבוא למשה (או לחיים או עוזי או לרותי), יבוא משה וכו' אל ההר)

לאוהבי הטבע וחסידיו הטיולים שבין תושבי כפר הנשיא - במיוחד למקדמי קום, אורבת הפתעה מעניינת ביותר. ש פ נ ה ס ל ע שפעם היה נדיר באזור הקיבוץ ובעיקר הופיע במדרונות שמעל מנסורה, נמשך היום יותר ויותר אל המדרונות הגבוהים שמתחת לבריכה ולפרויקט.

לפי מראהו העכשווי, טוב לו להתגורר בסביבת היישוב בכלל, והוא נמשך במיוחד - משום מה - למקומות ששם משתכנים חברינו מגרעין ה' וצאצאיהם... מטיילים לפעמים שוגים וחושבים את השפן הסורי לנמיה או אפילו לנוטריה, ואולם אין מקום כלל לטעות בהגדרה. השפן 'שלנו' הוא עגול-גלילי והוא צמחוני בלבד. לעומתו הנמיה ארוכה ורזה ובעלת זנב ארוך במיוחד. לשפן אין זנב וגודלו כגודל חתול-בית.

השפן הסורי

(כדאי להבדיל אותו מראש מן הארנבת, למרות שהראשונים בין מחדשי השפה העברית כינו את הארנבת בטעות בשם שפן! אך למעשה לא קיים כל דמיון אנטו-מי בין השפן הסורי ה- HYRAX והארנבת, או עם ארנבת-הבר HARE - ולא כל שכן עם ארנבת הבית.

שפן זה, כנרמז בשמו, נמצא בחצי האי ערב והוא נפוץ במיוחד בסוריה ובארץ ישראל. בארץ הוא שוכן בסלעים שבסביבת הכרמל, בהרי הגלבוע ובהרי הגליל. הוא 'מתגורר' במערות, בנקיקי סלע ובמחילות מוכנות. הרי השפן אינו מסוגל לחפור, כי הוא חסר מכשירי חפירה. ובדרך כלל הם ש פ ו נ י ס במאורותיהם, ומכאן גם שם החיה - הנגזר מן המילה ש פ ו נ, במשמעות טמון או צפון. גופו הגלילי הגמיש, שערות החישה ופרוותו הרבה בזרועותיו מסגלים אותו היטב לחיי מערות צרות. כפות רגליו מכוסות כריות רכות, המשמשות ככפתורי הדבקה, שבהן הוא נדבק בקלות לקירות תלולים בשעת טיפוס וקפיצה. גם חוש השמיעה שלו מפותח במיוחד, וכיאה לבעל-חיים השוכן באזור קיבוץ, השפן הוא יצור חברתי. הוא מבלה הרבה מזמנו בקבוצה ואחד עשוי להזהיר את השאר מפני סכנה מתקרבת.

השפן ניזון מצמחים בלבד, בכללם גם צמחים ארסיים. משך ההריון הוא 8 חודשים, מספר הוולדות לרוב 3. הם נולדים מפותחים, מסוגלים מיד ללכת בעקבות הוריהם. לפי מיקום מושבו הנוכחי, השפן אינו מהווה שום סכנה לחקלאותנו. אדרבה, הוא מנקה את המרעה מעשבים ארסיים.

אין כאן מקום להרבות במילים. אם תרצו לדעת יותר על שפן הסלע, אז קיימות שלוש דרכים: א. צאו לטיול שבת מוקדם ואחרי עריכת תצפית עליכם למסור דו"ח ל"דברי הכפר", ובהקדם.* ב. עירכו בא ביקור-בוקר מוקדם אצל חברינו הטובים בפרויקט (במיוחד אצל יוצאי גרעין ה') אנא, רק אל תספרו להם שאני שלחתי אתכם. משם, מן הפרויקט, ניתן לצפות קצת במונחים של שפני ההרים. ואולם אחרי לגימת משקה, במיוחד מתוצרת-בית (פרלסון?) תראו יותר פרטים. ג. זה לא בא במקום הצעתי המסומנת באות א', אלא בנוסף ולשם העמקה רצוי לקרוא הרבה על אודות השפן הסורי באנציקלופדיה על החי והצומח של ארץ-ישראל, כרך 7 (יונקים), עמ' 232-237, ובשפה האנגלית משהו על קצה המזלג בערך היונקים שבסידרת הטבע של "לייף". למיטיבים לקרוא תחכה עוד הפתעה - מבחינה אנטומית השפן דומה יותר לפיל (באמת! לא שתייתי עוד מטיפה המרה) ופחות לארנבת. אין מקום לדאגה בהתקרבות לשפן, הוא וחבריו ייעלמו חיש מהר ולא תהיה לך כל הזדמנות להגיע להשוואה אנטומית.

רשם: אדם
בעיקר לפי ספרו של מרגולין
ומחקרו של ד"ר רוני מלצר
(יפתח)

* תודה, אדם!
(המערכת)

666 ס'יקה א'ק , י'ראל !

כ-20 חברים הגיעו לחדר-האוכל בערב קיצי ונעים, כדי לשמוע על תוצאות ה"שאלון" (על עקרונות הקיבוץ), ש-182 חברים מילאו אותו.

ניתוח התשובות נעשה בידי ג'ו סינה, שמגיע לו לפחות דוקטוראט על העבודה המעמיקה והמדוקדקת שהשקיע בפרויקט זה.

כל התמיהות שאביע בהמשך מתייחסות יותר לרצינות המשיבים ו/או למיומנותם בטיפול בשאלונים מסוג זה - לא לעבודה המקצועית של הנתונים.

איך תסבירו, למשל, שכמעט 50% של העונים חושבים שהשיתוף מגביר את אדישות החבר - א ב ל בקטע אחר של השאלון 86,5% עונים שהשיתוף הכרחי, או לפחות תורם, להמשך קיום המסגרת.

עוד קוריוז -

כמחצית העונים - קצת יותר - בגילים הצעירים מעריכים ש ת מ ו ר ה בעד תפקיד ניהול ת ג ב י ר את הנכונות לקחת אחריות.

א ב ל מעל 60% מעריכים שתמורה בעד תרומה ת פ ג ע באחריות ההדדית ו (בשאלה אחרת) שהשיטה הזאת תפגע בקיום המסגרת. רק 16% מעריכים שנתנת תמורה בעד תרומה כלל ל א תפגע במסגרת.

כשמדובר ב ה ו צ א ו ת א י ש י ו ת ח ר י ג ו ת מקופת הקיבוץ, א י נ א פ א ח ד שרוצה לבטל אותן. מחצית החברה עונה בחיוב מוחלט (צויין שמדובר לא רק בברי-אות וכו', אלא גם במשאות-נפש מיוחדות) ועוד 40% חושבים שיש להחליט לפי העניין.

יחד עם זה יש כנראה פחד נטישה לא קטן (הדי בית-אורן?), כי 85% (!) מכל השכבות מרגישים ש"פנסייה אישית תגביר את הביטחון של החבר".

שוויון

כ-75% (כמעט שווה בין הגילים) של העונים חושבים, שמקורות-חוץ גורמים למתחים. יחד עם זה פחות מ-60% (פחות מ-50% בין הצעירים) חושבים שעיקרון השוויון יכול להת-קיים (במלואו או בחלקו).

הנכון הוא שבשאלת "שוויון ערך החבר" 71,3% משיבים שהוא "עיקרון חשוב" ועוד 18% "עיקרון תורם", אבל כמובן כאן לא מדובר בערך החשבון בבנק.

נושא כאוב הוא "התקשורת".

רק 4% של המשיבים מרגישים שמספקים להם את כל המידע הדרוש, כדי להשתתף בתהליך קבלת ההחלטות. ול-64% (75% אצל הצעירים) יש הרגשה של השפעה מועטה או בלתי-קיימת על התהליך לקבלת ההחלטות.

מעניין שבשאלה אחרת "האם מערך קבלת ההחלטות מאפשר שיתוף החבר" ענו 50% שכן ועוד 32% שלפעמים כן ולפעמים לא!

לעומת זה יש הרגשה שמסרים מסויימים הצליחו בכל זאת לחדור אל הציבור, כש-77% של המשיבים חושבים ש"אוירת הצמצום חייבת שינוי נורמות".

אם אני מבינה נכון את הדף האחרון, המסכם נטיות כלליות, יש בגילאים הצעירים חלוקה כמעט שווה בין המבקשים שינוי ובין הרוצים בשמירת הקיים! בשיכבה הבינונית אחוז השמרנים עולה במקצת על אחוז המחדשים. אולי המפתיע הוא שגם בשיכבת גיל 55 + יש קרוב לרבע, הרוצים בשינויים.

בסיכום - בסטטיסטיקה אפשר לשחק - נסו בעצמכם לעבור על הנתונים. אולי מסקנותיכם יהיו לגמרי אחרות. כדאי לבקש עותק מהמזכירות ולשחק קצת.

א נ ג ה

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: זָרוּק אוֹתָה מֵהָרֶכֶבֶת
THROW MOMNA FROM THE TRAIN

בימוי: דני דה-ויטו

משחק: דני דה-ויטו, בילי קריסטל, קים גריסט

"זרוק אותה מהרכבת" הוא סרטו השני, כבמאי, של הגוף הקטן והמתנשף של דני דה-ויטו. אתם ודאי זוכרים אותו מהסידרה "טקסי", בה גילם מנהל תחנת מוניות קטן וארסי. על כל פנים לאחר שעשה, ביום סרט קצר עם אשתו, זכה במילגה מטעם המכון האמריקני לקולנוע, לשם עשיית סרט ארוך ב-35 מ"מ. הוא עשה עם אשתו את הסרט "מיניסטרונה", שזכה להצלחה בפסטיבל קאן. סרטו הבא "זרוק אותה מהרכבת" הוא קודם כול קומדיה טריה, מרעננת, משעשעת ובעיקר לא סתמית. בקיצור, מדובר פה ביחסי הסופר עם כתיבתו, יחסים בין בדיון ומציאות ועל הגבולות הדקים בין אמת להמצאה.

סרט מפתיע מאוד ואני בטוח שלא תשכחו את ה"אמא" בסרט, אם מפחידה ושטלנית, גוש בשר מדולדל ואימתני, שאינו מפסיק לצרוח.

סרט סרט, מצחיק ולא מזלזל בצופה. שווה צפייה.

ו. (ויטו) סרטים

בשבוע הבא: "ריקוד מושחת" עם פטריק סוויזי (הצפון נגד הדרום)

מועדון חברים - פלוס גלריה

כבר זמן רב מועדון החברים אינו מנוצל בצורה מקסימלית. כרגע הוא עובר טרנספורמציה ובנוסף לשימושו הרגיל לאירועים חברתיים, לישיבות, וככניסה לאולם, ישמשו הקירות וחלק מהריצפה לגלריה להצגת הכשרונות של אומנינו הרבים; וזאת כדי לאפשר לכולנו ליהנות מיצירותיהם ובנוסף לכך להציג בצורה נאותה ומושכת-עין בפני תיירים ואורחים עבודות שיוכלו לרכוש, אם רצונם בכך. הנני תקווה שבעתיד הקרוב נוכל ליהנות מתערוכות של אומני כפר הנשיא ושל אומנים מבחוץ על כוס קפה "למעלה".

השיפוע נעשה בכוחות עצמיים ובתקציב מינימלי. ובהזדמנות זו ברצוני להודות לכל התורמים את שעות הפנאי שלהם למיבצע.

ר ב ק ה

נר - זיכרון

י"ז באב תש"ט - מר יהודה ברנשטיין

העיקר - הבריאות

(1) מרפאות-חוץ

על-פי החלטת הנהלת בית-החולים צפת יהיו מרפאות החוץ של ביה"ח סגורות מתאריך 16.8.89 עד ל-31.8.

(2) מרפאת השיניים

כידוע, חנייתה בן-דוד סיימה קורס לסייעות שיניים ומחודש אוגוסט היא תעבוד חלקית במרפאת השיניים.

(3) מרפאה

שעות הקבלה של רות רחמני, המזכירה הרפואית שלנו, זהות לשעות הקבלה של האחיות בימים א-ב-ג-ד-ה. ביום ו' רות אינה עובדת.

אנא, תקפידו באופן כללי על שעות הקבלה במרפאה. קשה מאוד לעבוד, כאשר כל רגע מישו נכנס - רק עם שאלות ובקשות לא דחופות.

ברצוני גם להודיע, שאחרי שעות העבודה, כלומר בשעות הערב והלילה יש תורנות של אחיות (ולא כפי שפורסם בלוח השירותים, שקיבלו השבוע). יש לחייג את מספר המרפאה - 962 - במקרים אשר לא סובלים דיחוי. רק פעם אחת בשבוע יש צורך לנסוע למגן-דוד-אדום במקרים כנ"ל.

(4) מחלה

חברים ששוכבים חולים בבתיהם מתבקשים בכל לשון של בקשה להתקשר מיד עם המרפאה. זאת במטרה:

א) קבלת בדיקה, טיפול ותרופות.

ב) רישום במרפאה.

ג) רישום אצל סדרן העבודה.

אני יוצאת לחופשה עד ל-20.8. הנרי שפרונג יחליף אותי בענייני בריאות דחופים בלבד.

כולנו לבריאות
רות גולן

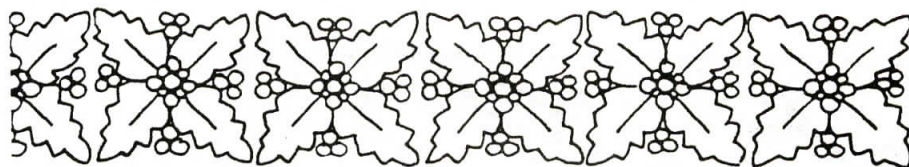
לשנה טובה תכתבו ראש השנה קריג!

הלן, הלן!

אני מחלקת דפים עכשיו. אני מזכירה לחברים שאפשר להזמין רק בני משפחה קרובים קרובים.

אבקש מהחברים לברר עכשיו בקשר לאורחים. קחו בחשבון שמי שמזמין מקום במלון וכו' צריך להזמין כמה שבועות מראש. לכן אין סיבה להודיע "עוד לא יודעים".

להשתמע - נ ט ע

1. חשבון טלפון בדירת אלישע ואפרת בחיפה מוזמנים: אלישע ואפרת א

דווח למזכירות שבהעדר אלישע מהדירה, מישהו השתמש בטלפון שלו והגיע חשבון על סך 7,500 ש. אלישע הגיע לפשרה עם "בזק" על תשלום 3,000 ש. הסכום שולם, והמזכירות יפתה את כוחו של אלישע להגיש נגד "בזק" תביעה בבית המשפט לתביעות קטנות, וסמכה ידיה על טיפולו בעניין.

2. עניני נעורים

1. ביקור בפולין מוזמנות: רבקה, יעל לוין, תמר.
רבקה מסרה שהשנה 2 נערים מעונינים לצאת לפולין - מיה סולומון ועומר כהן. ועדת הנעורים מבקשת אישור המזכירות לנסיעה ולהוצאה של ימי העבודה למימון הנסיעה. המזכירות תומכת ביציאת הנערים.

2. פניית משפחת ווטרמן לקבל נכדתם כילדת חוץ
פרנק וג'ין ווטרמן פנו בבקשה לקבל את נכדתם אלינה פרחי (בת 14) כילדת חוץ לשנת הלימודים הבאה, למשך שנה אחת, כאשר כל ההוצאות הכספיות ישולמו על ידי ההורים, לבית הספר ולקבוצה.
בתאום עם הצוות החנוכי ולאחר בדיקות מתאימות - הוחלט עקרונית, לקבל את אלינה. ג'וליה קבלה על עצמה לסכם עם המשפחה את הנושא הכספי.

3. הכשרת חברי המזכירות בנושאים משקיים וכלכליים

- הנרי הציג בפני המזכירות את עיקרי תכנית ההכשרה:
1. מערך העבודה במשק: ידיעה על המצב העדכני במערך העבודה והצרכים ככח האדם במשק החקלאי, בשרותים ובמפעל.
 2. תזרים מזומנים: הכנת דו"ח תמחירי ו/או כספי. סוכס שקולין וגדי יציגו נושאים אלו.
 3. מצבנו ותכנית ההבראה: המשך ההסבר על ידי שמואל.
 4. מפגשים אזוריים וארציים: השתתפות חברי המזכירות במפגשים אזוריים וארציים כדי לקלוט את הלכי הרוח בתנועה ובקבוצים אחרים.
- הוחלט לאמץ את התכנית שהוצגה על ידי הנרי כרוחה וכלשונוה.
כמו כן הוחלט לערוך את ההכשרה המוצעת בשעות הערב ולא על חשבון הזמן של ישיבות המזכירות, לפי בחירתה.

4. צוות לבניית התקציב לשנה הבאה :

- תפקידי הצוות למבנה תקציבי הצריכה:
- א. להכין את ההצעה לתקציבי הצריכה לשנת 1990.
ב. לבדוק ולהכין לדיון במזכירות ובאסיפה שינויים במבנה התקציב ובחלוקת הסעיפים בין תקציבים נורמטיביים וכלליים לעומת תקציבים אישיים.

5. "צוות תקשורת"

הנושא הועלה לדיון בישיבת המזכירות.
שרה דבולט ואתי אדלשטיין תטפלנה בחפוש אחר שמות מתאימים להקמת צוות כזה.

קיצור תכנית משק 1989-1992

	1989				1990				1991				1992			
	שטח	הכנסות	הוצאות	שטח	הכנסות	הוצאות	שטח	הכנסות	הוצאות	שטח	הכנסות	הוצאות	שטח	הכנסות	הוצאות	הוצאות
ס"ה תקלואת כולל רבית	5,836	5,489,000	3,983,291	6,071	5,934,000	4,135,866	6,110	6,027,000	4,315,668	6,450	6,697,465	4,395,135				
עודף			1,505,710			1,798,134			1,711,332			2,302,330				
ס"ה משקל כולל רבית	12,536,000		9,376,400	13,413,000		9,895,600	14,550,000		10,624,900	15,801,000		11,421,300				
עודף			3,159,600			3,517,400			3,925,100			4,379,700				
כללית																
עבודת חוץ ושירות	1,430,000			1,330,000			1,330,000			1,330,000						
חידוש	100,000			100,000			100,000			100,000						
קנין הבנייה				200,000			200,000			200,000						
ס"ה	1,530,000		1,400,000	1,630,000		1,450,000	1,630,000		1,450,000	1,630,000		1,450,000				
עודף			130,000			180,000			180,000			180,000				
ס"ה משק	5,836	19,555,000	14,759,691	6,071	20,977,000	15,703,866	6,110	22,207,000	16,573,668	6,450	24,128,465	17,414,135				
הוצאות קיום			3,500,000			3,500,000			3,500,000			3,500,000				
ס"ה קנין	19,555,000		18,259,691	20,977,000		19,203,866	22,207,000		20,073,668	24,128,465		20,914,135				
עודף			1,295,310			1,773,134			2,133,332			3,214,330				
חידוש ציוד משק			520,000			520,000			520,000			520,000				
חידוש ציוד משקל			500,000			500,000			500,000			500,000				
נשאר להחזר			275,310			753,134			1,113,332			2,194,330				

דנית על הלוואות לזמן ארוך אינה כלולה.

תכנים משענונינים ביומם אינפורמטיבי
יכולים לקבל פירוט מלא ממיכאלי. דוג שעות היום

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * We are trying to liven up the Club-Room (Mo'adon) again, and with this aim Rebecca and lots of helpers are trying to turn it (Partly) into an art gallery for local talent, so that we and our visitors can enjoy the works of our many artists (both experienced and budding).
- * Our new dental nurse, Chanita Ben-David (Scheingesicht) has started part-time work with Jack Carabok.
- * The reason we sometimes have air conditioning in the dining room and sometimes not, Alec says, is that we are still testing---testing---. In another couple of weeks it should be coming on and off automatically already.
- * Netta has asked people to let her know already if they are having visitors for Rosh Hashanah. She needs to know in order to work out the seating-plan for the meal.
- * At the General Meeting this week Dudu Palma (yes, your film critic) was elected to be the new General Secretary of the kibbutz. In the meantime one can already see a smiling Carol (B.) working in the dining room.*
- * The maize harvest in the fields in the Hula Valley is finished. I tried one - very tasty.
- * Leah has stopped working in the swimming pool in order to start preparing for the new Ulpan. In the meantime Ts'viyah is our life-guard.
- * Have you seen Helen Levine walking around with a little girl who doesn't stop smiling? That is Selah, her oldest granddaughter, daughter of her son Gil, who lives in the States. She is spending her summer holiday here.
- * And while we are on the subject of oldest granddaughters, Haline, Jean and Frank's granddaughter has been accepted in the kibbutz as an "outside pupil" for the coming year. We wish her every success (and "savta" and "Sabba" too)
- * Some of Jeannette P.'s pupils for "Touch for Health" are staying in our guest-rooms while they are learning. Good, good, as Jim would say.

Keep well - SHABBAT SHALOM

Inge

- * Irit Ben Chaim is holding the fort in the meantime.

H A P P Y B I R T H D A Y

13.8.89.	Tootsie Amar	17.8.	Nimrod Englesberg
	Marty Shtrubel		No'am Zigidon (Nitsan
grandson)
	Ilanah Waller (Cohen)	18.8.	Sarah Marcuson
	Gilah Do'ari		Darya Bilgory
14.8.	Amir Nemenov		Chen Kornblit
15.8.	Ts'viyah Kunigis		Y'didyah Do'ari (grandson)
	Dor Ma'ayan	19.8.	Assaf Solomon
	Eilah Butto		Sharon Goldberg
	Ettie Arni		Orly Talberg
16.8.	Rakefet Hadar		
	Yasmin Wallace (Collet)		

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

14.8.89.	Channa & Assaf Naser	18. 8.	Joyce & Roy Abb
15.8.	Naomi & Aram Colman		Jannine & Palu Marcuson
	Ya'el & Alex Winkler	19.8.	Dinah & Mordecai Broer
	Ts'viah & Yossi Katz		
	Avivah & Benny Goldberg		

F I L M O F T H E W E E K

THROW MOMMA FROM THE TRAIN

with Dannie de Vito, Billy Crystal, Kim Grisset.

You may remember Dannie de Vito from the film "Taxi" (or rather the television series). He was the little dynamic owner of the taxi-rank.

This is a crazy comedy, but with a
freshness and originality which
is so often missing from
this type of film.

You won't forget the "Momma"
they are trying to throw
from the train.....

